ABDULLAH BİN MUHAMMED EL-BUHÂRÎ

Şafiî mezhebinde meşhûr fıkıh âlimlerinden. Künyesi, Ebû Muhammed el-Buhârî, eş-Şâfiî'dir. Bağdâd'da yaşamıştır. 398 (m. 1007) senesinde vefât etti. Fıkıh ilminde zamanının en meşhûr âlimi idi. Fıkıh ilmini Ebû Ali bin Ebî Hüreyre ve Ebû İshâk el-Mervezî'den öğrendi. Kendisinden ise Kâdı Ebû Tayyib Mâverdî ve pek çok kimse fıkıh ilmini öğrendi.

Abdullah bin Muhammed, fıkıh ilminden başka nahiv ve edebiyatta üstün derecede idi. Fasîh ve belîğ konuşan, hoş sohbet bir âlim idi. Ayrıca şâir olup, şiirleri meşhûrdur.

Şiirlerinden ba'zı beyitler şunlardır: "Şaşıyorum kendini beğenene, Dün bir nutfe iken bugün hâli ne! Yarın bu güzellik bir son bulacak, Kabrinde kokuşup bir leş olacak. Öyle gurûrlanıp nasıl yaşıyor, iki gün arası pislik taşıyor.."

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

1) Tabakât-üş-Şâfiiyye cild-3, sh. 318

2) Şezerât-üz-zeheb cild-3, sh. 152

3) ârîh-i Bağdâd cild-10, sh. 139